

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:
 Helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50.
 Egy hóra . . . 1 » — .

Egyes szám 4 kr.

Írni szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Teleki K. Lajos Könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatt.)

Hirdetési díj:
 Négy hásznos petit sorozt 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkalmán jutányos áron válnak fel. Bélyeg díj minden külön bejelölés nélkül 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újsónapság sora 50 kr.

Szülötti közlemények minden petit sora 50 krajczár.

Hirdetések fölvetelmek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz. alatt.)

Kéziratok nem adóznak vissza.

Felhívás előfizetésre.

A »DEBRECZEN« 1894-ik évi, huszonhatodik évfolyamára, előfizetést nyitunk s tisztelettel kérjük előfizetőinket előfizetéseik megújítására, valamint mindazokat, kik előfizetési, vagy hirdetési díjaikkal hátralékban vannak, hátralékaikat kiegyenlítésére.

A »DEBRECZEN« előfizetési ára:
Egy évre 20 korona (10 frt.)
Fél évre 10 korona (5 frt.)
Negyedévre 5 korona (2 frt 50 kr.)
Egy hóra 2 korona (1 frt.)

Netaláni tévedések elkerülése végett kérjük a vidéki t. előfizetőket, hogy előfizetéseiket egyszerűen e cím alatt szíveskedjenek beküldeni: **A »Debreczeni kiadó-hivatalának, Debreczen.**

A »DEBRECZEN«
 szerkesztősége és kiadóhivatala

JÓKAI.

(K. B.) Magyarország legnagyobb élő költőjét ünnepli. Az ünnep méltó ahoz, akit ünnepelnek, méltó ahoz is, aki ünnepel. A magyar nemzet elismerése koszorúit rakja le a költő lábához, a költő pedig — szemében örömkönnnyekkel — regebi: még sem éltm hiába, ime, még életemben megkoszoruz nemzetem!

A magyar irodalomtörténetnek páratlan lapja marad a Jókai jubileuma. Nem történt még az meg, hogy élő költő iránt ennyi elismeréssel viseltetett volna a magyar nemzet. Csak az elhunyt költőket és írókat szokás nálunk megbecsülni, azoknak pompás temetéseket rendeznek, dicsbeszédekkel magasztalják s emlékükre szobrot emelnek, vagy legalább társulatot alakítanak. De míg a

költő él, még itt jár köztünk, addig hideg közöny és szegénység a jutalma. Ha pedig, sorsán segítendő, beáll beamternek, akkor elveszett az irodalomra nézve. Arany Jánost kivéve alig emlékszünk nevesebb magyar íróra, ki irodalmi működése után türhető anyagi helyzetbe jutott volna. Vörösmarthy, kit a magyar költők királyának neveztek, szegényen élt és szegényen halt meg; hátrahagyott családjáról közadakozás útján gondoskodtak. A magyar irodalom legtöbb munkásának, birtak legyen bármily nagy tehetséggel is, nélkülözés volt a sorsa s bizony még ma is sovány kenyeret nyújt Magyarország az írói pályára, különösen a szépirodalom munkásai találkoznak kevés anyagi elismeréssel.

Most azonban megemberelte magát a magyar társadalom. Belátta, hogy a Jókai ötven éves írói működését nem lehet csupán bankettekkel és dicsőítő beszédekkel jubilálni, hanem a költőnek, ki egész könyvtára való örök becsű munkát írt, tekintélyes honoráriumot kell adni. Így született meg az a gondolat, hogy a Jókai összes műveinek tiszteletdíjaként százezer forintot nyujtának át a költőnek. A szép gondolatot követte a tett s a magyar olvasó közönség áldozatkészsége csakhamar összehozta a tiszteletdíjat.

Igaz, hogyha Jókai angol, vagy francia írónak születik vala, azzal a munkássággal, melyet kifejtett, már rég nagy vagyont gyűjtöhetett volna. — Ámde a mi viszonyaink közt ez a százezer forint is nagy összeg s örülnünk kell rajta, hogy Jókai ilyen formában is megkapja az elismerést.

Ötven évig működni a magyar írói pályán, bizonyára nagy érdem; de kétszeres érdem úgy működni, mint azt Jókai tette. Tolla sohasem pihent s bubájos irályával, mely mintaképe a magyar prózának, a költői nyelvnek, mindég az eszményit, az örök szépet s a hazát szolgálta. Az elnyomatás éveiben az ő szava

biztatta a csüggedő nemzetet, az ő kedves humora derítette föl a búsongó magyart. Regényei közül nem egy a világ-irodalom gyöngyei közé tartozik s a külföldi olvasó közönség az ő műveiből ismerte meg legjobban a magyar szellemet, a magyar génusz teremő hatalmát.

Lángesze, ritka szorgalommal párosulva, kivívta a halhatatlanságot, dicsősége nem lesz mulandó, hanem öregbedni fog a haladó idővel. Örök dicsősége marad ő a magyar irodalomnak, hol a legnagyobbak (Petőfi, Arany, Vörösmarthy stb.) mellett foglal helyet.

Teljesen méltó arra, hogy az egész nemzet ünnepele. Ünnepli is őt az egész ország, párt és felekezeti különbség nélkül s elismerésünk szerény koszorúját mi is hódoló tisztelettel tesszük le lábához!

BELFÖLD.

A képviselőház napirendjének első tárgya az eddigi megállapodás szerint a telepi és törvényjavaslat lesz, melyet a január 15-én tartandó ülésben fognak napiren re tűzni. E fontos javaslat bizonyára alapos tárgyalás alá kerül s így elég idő marad arra, hogy kellő megfontolás tárgyává tessenék a képviselők a mezőrendőrségi javaslatot, melyet a közgazdasági bizottság jelentésével együtt már az első ülésen beterjeszthetnek.

A dinamit Oraviczián. Az anarkizmus nitroglicerines bombával kezdett okozta az első komolyabb veszedelmet Magyarországon. — Anarkista munkások dinamittal akarták felgyújtókat elpusztítani. Oraviczián egy munkafelügyelő ablakába bombát tettek, — a mely felrobbanván, a ház falát kitépte és a lakosok belsejét összerombolta. A munkafelügyelő családja szerencsére épp a robbanás pillanatában a melléképületekben volt s menekülését ennek a véletlennek köszönheti.

KÜLFÖLD.

Az aláaknázott Franciaország. Parisból riasztó hírt hoz a taviró. A hír kétségtelen bizonyosra teszi, hogy az anarchia egészen előzömlött Franciaországot, úgy, — hogy az kirihatalannak tekinthető. Ugyanis a rendőrség mindenfelé keresi az anarchisták buvóhelyeit. — Parisban és vidékén háromezer

helyre vezettek a bűnyomok és a háromezer helyen meg is tartották a házmozást. Az eredmény megdöbbentette a parisiakat és ijeszto hatással lehet az egész kontinensre. — Egymagában Kolombiersben 450 kilogramm dinamitot találtak és 250 méter kanócot. A pokolgépeknek egész retentő arzenáljára bunkantak mindenfelé. Az anarchisták bűnös utakon gyűjtik a pénzt is borzalmas czéljaikra. Egy Junner nevű anarchista 15000 frt értékű lopott ékszeret találtak. — A pánik óriási.

Az orosz propaganda. Péterváron a görög újévtől, január 12-iktől kezdve, Prykarpazakaja Russ cím alatt új politikai napilap indul meg, melyet egy Galiciából emigrált ruhén fog szerkeszteni. Az új orosz újság, mint egy pétervári távirat jele, az orosz kormány szubvencionálni fogja, mert a lap legfőbb czéje, hogy Galiciában propagandát csináljon Oroszországnak.

A civilizáció, mint az idegbajok és elmebetegségek okozója.

(E-s.) A legrégebb időben úgy, mint ma a haladás, a művelődés eszközei az idegek és az izmok voltak. De bár egyformán genialis megnyilatkozása az emberi szellemnek a fonográf feltalálása és az első cserépedény megalkotása, mégis rendkívül különbözik az emberi agyhoz manapság fűzött követelmények foka attól, a mit évszázadokkal ezelőtt követelt meg a haladás.

Az ember főtevékenysége mindig arra irányult, hogy fizikai kényelmét növelje. A természeti és társadalmi viszonyokkal folytatott ez irányban való szakadatlan küzdelem új, meg új képességekkel ruházta fel az emberi agyat.

Azonban e képességekkel párhuzamosan sokszorozódtak szükségletei is. A mint az anyagi kényelem a fejlettség magas fokára jutott, a fizikai szükségletek mellett magasabb szellemi vágyak kielégítésének eszközeit kellett megteremteni. És a folytonos haladás roppant munkáját egyedül, vagy legalább oroszlárszében az agy végezte, e csodálatos alkotása a természetnek, melynek parányi sejtjeiben a gondolatok egész világa, a képek és fogalmak milliói rejlenek s a melyet a szünet nélkül való munka éleszt, finomít, tökéletesbit folytonosan.

A civilizáció emelkedése nem egyesek agymunkájának eredménye; passzív vagy aktív mindnyájunk részese annak. Agyuok-

csinos, fehérre meszelt zöld zsálus tanyaházig, hol ezen időben S . . . i családjával lakott.

Masnap kora reggel, még alig pirkadt, midőn négy jól fölfegyverezett lovas zsendár hagyta el a szegedi várat s mire a fölkelő napnak enyhe sugarai az alábullott harmatcseppeket fölszáritották volna, a négy lovas már az országutól letérve a keskeny ösvényen haladt meglehetősen gyors tempóban, mely keskeny gyalogut néhány száz lépésre az országutól egy hajlással a tanyaházhoz vezetett föl.

Megerkezésüket legelőbb a tanya komondorai vették észre, melyek erős csaholással rohantak az erkezők felé s nyomon kísérve egész a tanyaházig fogadták őket.

Mintha kihaltak volna a tanyából, sehol egy lélek sem mutatkozott.

Előbb azon képzelődésben voltak a csendőrök, hogy talán neszt veve az elfogatásnak a vén róka, menhelyet keresett a zsendár kéz elől, de csakhamar még is meggyőződhetek, hogy a vén orgazdának sikerült örökre megszökni a földi igazságszolgáltatás sújtó ítélete elől.

Erős kopogtatás után az elrejtett pitar ajtaja fölnyilt s egy gyermekleány állt ott kuszált hajjal, vörösré kisirt szemekkel. Az erkezőket remegve síró hangon e szavakkal fogadta:

— Eppen most halt meg . . . s egy a konyhából nyíló szoba felé mutatott, melynek felig kinyílt ajtaján át látni lehetett az ágyban fekvő ven embernek mozdulatlan holttestét.

Viaszárca arcán s homlokán még ott ültek a verejték apró gyöngycseppei, miket a rettenő halálutásában a gyötő fájdalomnak láza vert rajta ki.

Szemei alatt sötét, mély karikák képződtek melyek a bevett hatalmas erejű méregborzasztó kinyájáról tanuskodtak.

E váratlan fordulat után csupán a jegyzökönyv fölvetéle maradt hátra, mely a hely-

*Majdan elnyugodniék
 Kis konyhánk ölébe,
 Bizez mind a termést
 Isten kegyelmére.*

*Tündérválom jönne:
 Ihon vagyok, neszetek!
 Csillagszemét az ég
 Mereszthetné bezzeg!*

*Bezzeg elmondhatná,
 Nyet sohse látott,
 Az övénél százszor
 Különb mennyországot.*

Igmándy Miklós.

A TITOK.

(A Rádáy korszakból.)

A hatvanas években, midőn az igazságszolgáltatás súlyos kezét az alföld rettegett garázdálkodóira tette, oly gyorsan kerültek felszínre a bűn posványából a szereplő hősök, mint egy szép langyos tavaszi eső után az úri fiú. Kik napról-napra nagyobb csapatokban szállítottak erős csendőrfedezet mellett, vasba verve a szegedi vár penészes kazamatáiba.

Egymást érték az elfogatások, újabb és újabb alakok szállítottak be a kazamatákba, kiknek beszállítása után azonnal ott volt több újabb elfogatási parancs, melyek a kihallgatott vádlottak terhelő vallomásaik nyomán adattak ki a kormánybiztosság részéről.

Ez ellen aztán nem volt semmi appella, a kérlelhetetlen zsendárszigor s a társadalmat nem ismerő nyomozással szemben csak egy mód volt a menekülésre: a halál.

Ez nem is volt ritka eset, számtalanok voltak, igen jómódú gazdaemberek, kik a szegénység s a földi igazságszolgáltatás szigorja elől a mindent megsemmisítő halálban kerestek menedéket.

A „DEBRECZENI“ TÁRSZAJA.

HEJ PUSZTA . . .

*Hej puszta, szép puszta!
 Bárcsak enyém volna;
 Vagy ha nem: én volnék,
 Én a számadója.*

*Én lennék a csöszte
 Széles nagy határnak,
 Ur parancsolója
 Virágnak, madárnak.*

*Meghagynám virágnak:
 Nekem virágozzál;
 Meghagynám madárnak:
 Nekem dalolgassál.*

*Minden kis fűszálat
 Vétnek tilalomba,
 Ekkép büszkölködném
 A hivatalomba!*

*Te meg, én szerelmem,
 Te lennél a csöszte,
 Kis háztartásunkat
 Két karod meggyőznéd.*

*Míg én oda járnék,
 Te meg abba járnál,
 Édes urad, engem
 Lakomára várnál.*

*Kihoznád az-ételt,
 Édes-magad főztét;
 Tudom, oly jóízűt
 Sohsem evett csöszte még!*

*Patyolat fű lenne
 A terített asztal;
 Ó felsége maga
 Béérhetné azzal.*

DEBRECZENI
 RAS
OLF
 Rudolfstrasse 4. sz. a.
 éli öltönyök.
 választékban.
 mt is elárusítva.

NŐ
 70. sz.
 szám alatt.

Szestrák magyar 12.699
 szabadalom. 32.038.
 kövek részére stb.
 egybekötve,
 asára
 tek.
 hez, a legnagyobb mun-
 EK a zsiros és frissen

ban korunk ideái laknak, gondolataink a létért való küzdelem szülöttei, idegeink feszülten várják, fogadják, a szociális és technikai eseményeket, tökéletesített gépeink, mik roppant mennyiségű fizikai erőt pótolnak és így — pihenetnek, — hatványozott lelki-működést követelnek kihasználásukra, — úgy hogy a civilizáció idegmegfeszítő, pihenést nem engedő, rohamos fejlődése az agy túlterheltségét idézte elő korunkban.

«A villamosság kora» így nevezik előszerttel korunkat. Ha e név nem egészen jellemző is, mert hiszen csak első lépésben állunk e hatalmas természeti erő kihasználásának, és beláthatatlan a ter, melyen a jövő századok még értékesíthetik, engedjük meg jogosultságát abban a tekintetben, hogy nagyon találon jellemzi a rohamos folyamatot a mai kor emberisége életének minden terén.

A civilizáció haladásáról szólnunk az előzőekben. Igen, haladunk. És emberi belátásunk szerint előre. De milyen e haladás? Szinte éreznünk kell, hogy a civilizáció emelkedésének kifejezése használt «haladás» szó ma már nem elég. Nem «haladunk» többé, de rohanunk. Rohanunk megállapodás nélkül; egy tekintet nélkül vissza, a már megtett útra, rohan, tolong, versenyezve zajlik az élet közös útján a XIX. század embere, hogy első legyen a vélt célnál — és a tömeg magával ragadja a nyugodtabb természetűeket is, be a nagy versenyküzdelemben, a hol könyörtelenül tiporják el a gyengét, és a hol nincs már boldogság, csak sorvasztó, kínzó, előre sarkaló, leiket őrítő vágy — mert, sajnos, a haladás sokszor hamis utakon keresett bálványát után való őrült hajszá felres. oritja kis világunkból a boldog-ágot.

Nem a civilizálatlan népek öntudatlan boldogsága után vagyunk e tenyek fe soroláskor. Az igazság megismerésében áll a boldogság és haladásunk az igazság felé vezet. De nem szabad figyelmen kívül hagyunk, hogy a rohamosan szaporodó vívmányok terjedése, közkinccsé válása, fontosságuk kelő megértése, célravezető, előre vivő felhasználásuk, gondolkodási, eszmélődési időt igényel. Mily elenyészőn csekély azok száma, kik ez idővel rendelkeznek. Hisz ma a magunkba szállás perczéért is küzdünk kellő mennyi áldatlan baj kuforrása ez időhiány. A természettudomány nagy, reformáló vívmányai, a technikai sikerek s az ezek nyomán felépülő új társadalmi rend menynyit teves gondolkodásra, meg nem értesre adnak alkalmat a nagy tömegben és megszületnek a kor fattyuhajzásai, a társadalom ellenségei: a nihilizmus, az anarkizmus.

A közlekedési eszközök fejlettsége tette igazán gazdaggá a gazdagot, szegényé a szegényt és a közvetítő, különbséget áthidaló eszmék, szellemi és fizikai egyengető módok hamis, rosszul felfogott értelmezéséből létrejött a mindent megsemmisítő fenyegető harcra a munkástömegnek, a gépekkel, a munkaadóval, a nyomor küzdelmére az egyes kezekben felhalmozódó vagyonnal, a daróc küzdelmére a bányásznyal; és felült fejté a szellemi proletariatus hidrafejé, láz szállja meg az emberiséget, sorvasztó, velő szárazító láz és a haladás XIX-ik századi nagy gépműhelyének láráján tulharsog a civilizáció betegének fenyegető szava. A civilizáció felkeltette az emberben a saját fáját sem kímélő vad állatot.

szini szemle végeztével a remegő gyermeknek bementása nyomán készült el.

A fiatal lányka síró, részkető hangon beszélt el a holt embernek végső perczében tett meglepő vallomását, mit az a büntől szorongatott lelkiismeretének megkönnyebbítéséért árult el.

Az orgazdát — vallomása szerint — egy sötét téli éjjelen szakadó ólmos esőben többször ismétlődő erős kopogtatás verte föl almból, melyt halk, ismerős hang követett, be-bocsáttatást kérve.

Tappodi Ferkó volt, a hírhedt betyár, ki éjnek idején a legzordabb időben lóháton menekült a S... tanyára, hol vértől szennyezett kezeit megmosván, sötét szobában, csizma szárába apró rongyokba tekert nagy csomó bankót húzott elő s ezt halálos fenyegetések között, megörzés végett átadta az öregnek, ki — természetesen a megillető rész levonásával — azt biztonságba helyezte...

Sötét bűn... s kiontott vércseppek súlyos átka nyomta e csomó pénzt, melyekhez a gyilkos ez éjjelen, a halasi országúton hazatérő vásárosok léte árán jutott.

A virradat két meggyilkolt férfinak holttestét találta az útszélén, kifo-zva... kirabolva...

Ott találták meg a halasi országúton a kegyetlenül meggyilkolt két áldozatnak véres tetemét... minden jel, minden nyom nélkül, mely a sötét bűnnek nyomába vezethetett volna. Elvezett a gyilkos az éj sötétjében... A titok mély homályába.

Es ime! néhány évré rá, a minden emberi érzésből kivetkezett gyilkos, midőn már testileg, lelkileg megtörve közeledni érzi végső perczét, lelke, a hit utolsó szikrájának csodás hatása alatt megtörik s önkénytelenül rántja föl önmaga a leplet, a mély titokban lap-pangó legsötétebb bűnről.

—s.—r.

Es minden küzdelemben, ugy politikai mint vallási, ugy szociális mint tudományos tekintetben a modern kultürember agra áll helyt majd egyéni érdekeiért, majd a közös érdekekben használva fel tehetségei legjavát. És a megfeszített munka legnagyobb része agra-nak feladta. Az agy, az idegek folytonos feszültsége pedig analog a hurok soká tartó feszülésével, a hur meglazul, az ideg elernyed. A lélek elveszti a tiszta, logikus gondolkodás fonatát, töprengésekbe merül és tévutakon járva, az ezme világa helyett a lélek éjszakájába jut. Ezernyi gépünk dolgozik, villámfény teszi nappalá éjjeinket, az utolsó szeg is, mi gyárainkból kikerül, egy a mult századokban meg sem álmított művészet nyomait viseli magán és mind e magasztos haladás széles, napvilágos útja mentén komor épületek sora nő, ijesztő, rémes gyorsasággal. És ez épületek tulzsufooltak, újabb és újabb építményekre van szükség.

Ezek és ezek maradnak le arról a széles napsütötte utról, hogy a fénytől megvakítottan e komor épületek homályos legebén vesztegeljenek. Ez élet újút szegélyező épületek neve: örütek háza. És csendjük, homályuk neve: a lélek éjszakája.

De esoda-e, hogy e szomorú épületek folyton telnek? Hisz az ideg és elnebetegeség elkerülhetetlen következményei korunk életének.

Minden egyes kornak, évszázadnak meg van a maga jellemző betegsége. — Tudniillik az a betegség, mely a század viszonyaival összeforrad, vagy jobban mondva: e viszonyok eredményeként jó létre, érdekes világot vetve a korabeli életre.

A mult század végén és a jelen század elején a vérbőségéből eredő bajok domináltak. Erre a szentimentális korszak vérben szegény-sége következett. Ma az idegesség és annak ezer különböző következménye az uralkodó. A történelmi események, az eszmék, a technikai vívmányok története parhuzamosan halad e beteges tünetek fejlődésével és egyrészt magyarázatul szolgál azoknak, másrészt pedig okozati összefüggésben áll velük.

Mig alig egy emberölés előtt 3 elmebeteg esett 1000 emberre, ma már, 5-6 esik ugyane számra.

Hazánkban bár — a nagyri lag szellemi küzdelmeinek terére még alig több mint félszázad óta lépett — már fonnáll néhány elmebetegintézet, de ez oly kevés, hogy a szerencsétleneknek alig 2% talál azokban menhelyet. Az összes ilyenmü gyógyító intézetekben alig 2000 beteg részesül a humanizmus áldásos védelmében. És ezzel szemben az utóbbi 25 év alatt csaknem megkétszereződött az elmebetegek száma.

Az idegélet kimerül voltának két meggyőző tanuságát említem meg itt. Egyk az öngyilkosságok ijesztő mértékben növekvő száma, másik az izgató szerek használatának elterjedtsége.

Az öngyilkosságnak mint társadalmi betegségnek oka nagyon sok tényező lehet. De e sok közül a legszembeszökőbbeket korunk, tisztán a jelen kor szülte. A rohamosan zajló életben szilajabb az érdekek harcra, százszoros erejű az összeütközés az ellentétes elemek közt, megnövekedt a kenyer gondja, az eltipratás félelme hamar megszűli a kétségbe-

esést, a megbántott becsület fölül táplált ferde nézetek és a közel álló okok mellett a meggyőntet idegzett mecsökkent ellenálló ereje, kapcsolatlan a fokozott ingerlékenység-gel, mind számosabb áldozatot követelnek.

A XIX. század ideges fia mélyen érez, nagyot gondol, bátegesen finom lelki élete az élet apró túszurásaitól hamar elborul, tulfe-szített idegelete képtelen az energikus ellenállásra — és önmaga ellen emelve a fegyvert hal meg. Szomorú statisztikák véget érni nem akaró számsorai ékesenszólóbban beszélnek erről, mint a legmegindítóbb nekrológ.

Opium, hadsis, absinth, alkohol és még valami önkénytelenül is vissza kell emlékez-nem e szavakra, miközben e sorokat írom. Chare-t tanartól kérdeztek egyszer, egyik betegét illetőleg, hogy mi véleménye van a betegség valószínű okáról? A nagy orvos határozott rövidszóval válaszolt: »A bizonyos okok: opium, hadsis, absinth, alkohol — és még valami — és a bizonyos következmény: elállatiasodás és ha a kimerülés a természetes halál nem idezi elő, az öngyilkosság.«

Az izgató szerek használata a kimerültség legbiztosabb jele. A hol a természetes üdéséget mesterséges eszközökkel kell pótolni, ott a betegség lakik. Az alkohol, a kávé, a tea, a dohány már régebben ismert szerek. A mor-fium, a cocain, a bomkái, a legutóbbi időben terjedtek el szélesebb körben. Érdekes követni azt a sorrendet, miben az emberiség az egyes izgató és kivétel nélkül méreg-ként ható szerekhez fordult. Az alkohol tartalmu italok élvezete egyidős az emberiséggel — ismerjük a Noe történetét — hanem más jellegű volt a régebbi idők ivása és más ma. Ma koncentrált alakban isszuk éppen a leg-erősebben ható alkatrészeit az italoknak. Elő-deink, ha ittak, ittak azért, mert ugy tartot-ták jónak. Az ember ivott, mig rózsaszínű-nek látta a világot, aztán lefejtőd és jól ki-aludta a mámor és a nyomban következő erős fizikai munka és az idegéletet csak na-gyon kis mértékben igénylő életmód hamar elmosta annak minden nyomát és képessé tette a testet újabb erőfelfejtésre.

Az, hogy ma koncentrált alakban isszuk az izgató italokat, könnyen magyarázható ös-szefüggésben áll az izgató szerekre szorult idegességgel, ez viszont, mint okozó, az elme-bajokkal.

Mindenütt mérsékleti egyesületek, klub-bok alakulnak. És a mellett esha annyi ká-vét, teát, opiumot nem fogyasztott még az emberiség, mint éppen korunkban.

Mert a bor után, sőt jórészt mellette mint szokatlanabb, tehát ingerlő hatású izga-tó szer, következett a kávé. Hol hiányzik ma-napság a kávé? És miről tesz tanubizony-ságot, hogy még azon része a társadalomnak is, mely eddig kívül állt az idegfáradás körén, intúziálva van már.

Megérdemelné a külön fejezetet a civi-lizáció korának ez igazi daemona, a mihez, áthaladva az izgató szerek hosszú során, csak a legutóbbi években jutott el a kimerült embe-riség. Az orvosi tudomány egyik Nestora, Hu-feland tanár így ír az opiumról. »Oly szer, mely élelet és halál rejt magában, pótolni semmi más szerrel nem lehet... de kétélű kés! Isteni adomány a mester kezében, halálos mörög a tudatlanságban.« Ennek a hatal-

most ugy tekintette szerelmét, mint valami bilincset.

— Megyek már, szólt tréfálva Ella, hogy háborítlanul olvashad hosszú leveledet, de megmondom nagybátyámnak is.

Az ajtó bezárult utána s Editha lassan törte fel a pecsétet.

«Édes, szeretett Lótuszvirágom!»

A szép leány szemei az első szavakon nyugodtak s ugy érezte, hogy melére egy nagy kő nehezedik reá.

Arthurnak joga volt hozzá, hiszen ő hű-séget ígért neki; hát már vége volna az arany-szabadságnak, már a lebilincselő lánc minden lépésnél csörög utána?

Arthur lótuszvirágjának nevezte; még fülbe csengett ez a szó »Undine;« a levél ölébe hullott, lángoló arczát eltakarta kezeivel és mélyen fölshajtott.

A katonák a következő napon eltávoztak s e délutánra nagy társaság volt hivatalos. A fiatalág számára Croquet és Boccia volt a szórakozás, öregebb urak és hölgyek rendezkezőjére játékasz alok állottak.

A hófehér ruhába öltözött Ella igen boldognak látszott.

Ma délután Höfer, a szép segédtestzt kér-dést intézett hozzá, hogy szabad e a gyakor-latok után visszajönnie, hogy a papávil be-széljen?

Ella kipirult arczccal, akadozó lélekzettel »igen-t felelt és most mint két boldog gyer-mek sétáltak együtt, néha-néha titokban egy-másra tekintve.

A papa mindent észre vett és nem volt semmi ellenvetése sem, csak gyermeke legyen boldog.

A mi nyugtalanította, az a tábornok fel-tűnő magaviselete volt, ki éppen nem titkolta Hallern kasszonyon iránt érzett szenvedélyét.

Ő, az öreg ember és e fiatal szép leány, gondolatnak is örültség volt, hogy komoly szándéka legyen és mégis!

A tábornok gazdag, nagyon gazdag volt — és Edithának nem volt vagyona.

mas szernek egyik főalkatrésze morfium. Es Schopenhauer sötét filosofájának egyik pana-sza tán sehol nem érvényesült ijesztőbben mint e szert illetőleg: »Borzasztóbb fegyver az em-beri agy, az oroszlan körmeinel.«

Es ha e rémítő fegyver éppen maga a forgató ellen fordul! A leghatósabb gyógy-szerek egyike a morfium, a civilizáció de-monává lett. Már nem azért fecskendezik a bőr alá, hogy fájdalmat csillapítson, hanem hogy újabb izgalommal fedtesse az ernyedt, kimerült test tompa petyhüdségét, vagy hogy nehány óráig vágyak nélkül, öntudat nélkül való kábult, álomszerű állapotba ejtsen ben-nünket. Mily örömjungással fogadták az orv-osok a morfium bőr alá fecskendezésének módszerét! Hisz első sorban ezt illette meg Dieffenbachnak az aetherről irt ama mondása: »Az a szép álmom, hogy fájdalmaim megszü-ntek, megvalósult.« De az öröme nagyon ha-mar következett a felszabadult démon okozta pusztítások nyomán felhangzó fájdalomki-áltás! Az áldás átokra vált.

A morfinizmus gyógyítására használták a cocaint legelőször. Ma felülkeredett a benne felidézett romboló szellem és ezek átká-vá lett.

Az agy túlterhelt, idegeinek betegek, az idegesség folyton növekvőben — és ezt elme-bajok, az öngyilkosság szaporodása alkoholi-zmus, morfinizmus, cocainizmus kísérik — ez a jelen képe. Bizony ijeszt a jövő.

De mindezek dacára sem süllyedt korunk semmi tekintetben. A különböző, civilizációnk-kal együtt növekvő bajokkal parhuzamosan fejlődött ki az emberben magasztos hivatá-sának tudata. Levetette a kicsinyes gondolatok nyúgeit. A szevedések iskolájában élő modern embernek élénk érzéke van beteg embertársai iránt. És százával lépnek életbe a filantropikus intézmények. A hogy Kopernikus megdöntötte a geocentrikus világrendszer tanát, ugy dőtt meg az antropocentrikus gondolkodás a Dar-vinizmus hatalmas érvelési előtt. Megszoktuk a gondolatot, hogy nem vagyunk a teremtés dedelgetett kedvencei, a kiket minden meg-teremtett s ezzel együtt ledőltek a kaszt-rendszer bástyái is. A testvérség, a humaniz-mus szelleme, az emberszeretet meleg légköre hatja át korunkat és minden hibája dacára, biztosan, feltartóztatlanul halad a tökéleteses-dés felé, ez a bűnök, gyönyörök, aljasságok és isteni eszmek tárháza, a föld.

Polgári házasság.

B u d a p e s t, j a n. 3.

A képviselőház igazságügyi bizottságában ma kezdtek meg a polgári házassági tör-vényjavaslat bizottsági tárgyalását.

A bizottsági tagok majdnem mind meg-jelentek.

P o l o n y i Géza kijelentette, hogy a ja-vaslatot csak ugy fogja támogatni, ha a kor-mány először a r. kath. autonómiait rendezzi. Vagyis az autonómia rendezése a kongresz-szust minél előbb összehívja.

Egyébent indítványozza, hogy a mig a javaslat részletes indokolása nincs meg, a bi-zottsági tárgyalást halasszák el.

Az összes bizottsági tagok pártkülönbség nélkül Polonyi javaslatát ellen nyilatkoztak, két szavazat kivételével és így elhatározták, hogy a javaslat tárgyalását azonnal megkezdik; a mit meg is tettek.

Theunert elgondolkozott, lehetetlen volna hogy Editha édes kaczagása a tábornok rang-jának és gazdagságának szót?

Most elhatározta magát.

— Erich, kérdé, mikor vacsora után a fiatal leányok visszavonultak, beszélni akarok veled, testvérek szólhatnak egymáshoz öszintén. A tábornok csodálkozva nézett reá; de aztán kezét nyujta, mondá:

— Ugy van, beszélj, Mörice!

— Bár én vagyok a fiatalabb, szólt Theunert, mégis valamire kell kérnem téged.

Erich, te már hatvanöt éves vagy, de egy pár nap óta ugy veszem észre, hogy házasságra gondolsz.

A tábornok vörösbarna arczán nyugtalan-ság és kedvetlenség látszott; hirtelen föl-állott és gyors léptekkel kezdett a szobában le s fel járni.

— Jó Möricezom, te olyan dologról be-szelsz, melyet még meg kell gondolnom. Évek óta özvegy vagyok, gyermekeim nincsenek és sokszor nagyon elhagyatva érzem magamat; állásom megkívánja, hogy házat vegyek s így szükségem volna, hogy feleségem legyen.

— És csupán ez ökből akarsz egy fiatal leányt nőül venni, kiről lehetetlen föltanni, hogy téged szerethessen?

«Undine!» villant a tábornok eszébe; ő azt hitte, hogy szeretve van, de hallgatott; még saját testvérenek sem akarta bevallani, hogy mennyire megbabonázták — a sötét szemek.

— Erich, kezdé ismét csaknem kéréleg, gondold meg e lépést, a saját javadra és az ő javára is, a megbánás már késő lesz.

A tábornok erőltetve nevetett.

— De kedves Möricez, milyen balgaság! Még azt sem tudom, hogy csakugyan meg-ra-gadom-e e boldogságot és te már mint veszt-jőslő közeledsz felém, ünnepeles szomorú-sággal.

(Folyt köv.)

Határ

Találkozó szerd egyetület Otthonában.

Sétahangversen

vasárnap d u.

Színházi előad

Jan 5 Debrecz

bizottságának havi ülé

Jan 6 és 7 H

Jan 8 Hajdava

gának havi ülése.

Jan 10 Békésc

sági akadémiában. E

Jan 13 Jogász

szálloda disztermében.

Jan 17 Kerpely

sági akadémiában. E

Jan 17 Csizma

a Koronában.

Jan 20. A fur

vendéglőben.

Jan 20. Gazd

szálloda disztermében.

Jan 21. Az ipa

szállodában.

Jan 24 Csajlik

akadémiában. Este 5.

Jan 27. Acs ifj

termében.

Jan 27. A polg

termében.

Febr 1 Üzletve

egyetem javára a »Bika

Febr 3. A »Bika

Margit firdőben.

Febr 10. Evar

»Bika«-táncztermében.

Febr 10. Szécs

akadémiában. Este 5.

Febr 11. A fod

galma az egyetem javá

Febr 17. A szil

táncztermében.

Febr 23 Hangve

az Enke javára.

Ujdo

Emeljünk György tábornarcunk egyik legbarnoknak, jelleme társaink figyelmét, költségeire való g széles körben me hála érte az elhu hogy a bizottság a gedve elhatározta, ki terjeszti a Klapka fényes hadvezéri s lendő emlékszórt.

Klapka György emlékre. Örök idők mely kisugárzását a Halhatatlan a névt szabadság szent esz idők előtt nagy a buzditott és lelkes kében.

Ó nem szorú szükségét kell hogy realizmusában rész hogy lelkür! impul got merítsen a mul

Klapka táborn hazája földjében je kegyeletünk ott ör nemcsak siremléke is fog emelni a d

E szózat tette dünk benne, hogy fog járni ama öh

Emléket a há Klapka tábornokna

Hogy a gyűjt legyen, a bizottság gyűjtőíveket szamoz részvárosi pénztár nek. Tehát egyedül hivatalosnak, mely gével van ellátva.

A gyűjtött ös budapest-terézvárosi

maza fel a bizo lettel kérjük tehát, dapest terézvárosi

Andrássy ut 5. sz

Azonban az hető meg pontosan

iveket a bizottság jük a gyűjtőíveket

irodájára» címére, 10. alá ha üresen,

szakuldeni.

A takarékpénz getek a hirdalokba

tázn.

A magyar né lelkesültségében

iveket. A szegény gok nagy adomány

za minél hamar nyez emlék hirdes

hatatlan hős fia ir Jalt halálat.

—Budapest, 18 Hazza A Klapka-eml Komárom város o bizo G a biz

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Günezy-egyetem Otthonában. Sétahangverseny a Margit-fürdőben minden vasárnap d. u. Színházi előadások kezdete este 7 órakor. Jan. 5. Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottságának havi ülése. Jan. 6. és 7. Hajtóvadászat az Ohaton. Jan. 8. Hajdúvármegye közigazgatási bizottságának havi ülése. Jan. 10. Békéssy László felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 5 ó. Jan. 13. Jogászbál az egyetem javára, a Bika szálloda dísztermében. Jan. 17. Kerpely Kálmán felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 5 ó. Jan. 17. Csizmadia iparos ifjuság táncvígvalma a Koronában. Jan. 20. A függetlenség kör bálja a Korona vendéglőben. Jan. 20. Gazdászok táncestélye a „Bika” szálloda dísztermében. Jan. 21. Az iparos-kör táncvígvalma a „Bika” szállodában. Jan. 24. Czajlik István felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 5 ó. Jan. 27. Ács ifjuság bálja a Margit-fürdő tánctermében. Jan. 27. A polgári kör bálja a „Bika” tánctermében. Febr. 1. Üzletvezetési hivatalnokok bálja az egyetem javára a „Bika” tánctermében. Febr. 3. A kömives ifjuság táncvígvalma a Margit-fürdőben. Febr. 10. Evang. fillér-egylet thea-estélye a „Bika”-tánctermében. Febr. 10. Szűts Mihály felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 5 ó. Febr. 11. A fodrász és borhely-segédék táncvígvalma az egyetem javára. Febr. 17. A zsidó ifjuság iskolabálja a „Bika” tánctermében. Febr. 23. Hangverseny a debreczeni egyetem és az Emke javára.

Ujdonságok.

* Emeljünk emlékszobrot Klapka György tábornoknak! Dicső szabadságharcunk egyik legfényesebb alakjának, Klapka tábornoknak, jeltelen sírjára híván fel honfitársaink figyelmét, egy feláldandó siremlek költségeire való gyűjtés megindításakor oly széles körben megnyilatkozott a kegyelet hála érte az elhunyt halhatatlan hős iránt, hogy a bizottság a sokoldalú biztatásnak engedve elhatározta, miszerint a gyűjtést immár kiterjeszti a Klapka tábornoknak Komáromban, fényes hadvezéri szereplése színhelyén emelendő emlékszobor költségeire is.

Klapka György szeleme nem szorul ugyan emlékre. Örök időkre világít az, mint a nap, mely kisugározza áldados fényét és meleget. Halhatatlan a névtelen hős is, ki életét a szabadság szent eszméjének szentelte, minden idők előtt nagy az ő neve, ki ezeket vezetett, buzdiott és lelkesített a világeszme érdekében.

Ó nem szorul emlékoszlopra, de igenis szükségét kell hogy érezzük mi, kik az élet realismusában rászorulunk minden emlékre, hogy lelkünk impulstus, elménk örök tanúságot merítsen a multakból.

Klapka tábornok, Komárom hős védője, hazája földjében jeltelen sírban nyugszik. De kegyeletünk ott örökdió a sírnál, kegyeletünk nemcsak siremleket, de fényes emlékszobrot is fog emelni a dicső elhunytak.

E szózat tette fog valni és nem kételkedünk benne, hogy minden magyar hazafi hozzá fog járulni ama óhajunkhoz:

Emléket a halhatatlan hősnek, emléket Klapka tábornoknak!

Hogy a gyűjtés szigoruan ellenőrizhető legyen, a bizottság akként intézkedett, hogy a gyűjtővevők számozassanak és a budapesti-térvárosi pénztár bélyegzőjével megjelöltesse. Tehát egyedül az a gyűjtővevő tekinthető, hivatalosnak, mely a nevezett pénztár bélyegével van ellátva.

A gyűjtött összegek átvételére egyedül a budapesti-térvárosi takarékpénztárt hatalmazta fel a bizottság. — Hazafias tisztelettel kérjük tehát, a pénzt közvetlenül a „Budapesti-térvárosi takarékpénztár, Budapest, Andrassy-ut 5. szám” címére elküldeni.

Azonban az ellenőrzés csak akkor ejtendő meg pontosan, ha a számozott gyűjtővevőket a bizottsághoz visszakerülnek. Azért kérjük a gyűjtővevőket a „Klapka-emlék bizottság irodája” címére, Budapest, V. Gyapju-utca 10. alá ha üresen, is, ajánlott levélben visszaküldeni.

A takarékpénztárban begyűlt pénzüsségeket a hírlapokban fogja a bizottság nyugtázn.

A magyar nemzet kegyelet-érzetében és lelkesültségében bízva küldjük szét a gyűjtővevőket. A szegény ember fillérével, a gazdagok nagy adományával kerüjenek azok vissza minél hamarabb, hogy nemsokára fényes emlék hirdesse a magyar nemzetnek halhatatlan hős fia iránt még a siron túl is táplált halálját.

Budapest, 1893. november havában. Hazafias üdvözléssel. A Klapka-emlék bizottság nevében: Tuba János Komárom város országgyűlési képviselője, a bizottság elnöke, Gondá József a bizottság titkára.

* Jókai jubileuma holnap este veszi kezdetét a nemzeti színházban és a népszínházban tarandó díszelőadásokkal. Január 6-án, szombaton d. e. 10 órakor lesz a díszülés a fővárosi vígadó nagytermében. Ekkor tartatnak az üdvözölő beszédek, ekkor adja át b. Eötvös Loránd Jókainak a nemzeti díszkiadás díszletdíját, ekkor fogadja Jókai a tisztelő küldöttséget. Este 8 órakor fogadó estély lesz a vígadó összes termeiben, 10 órakor pedig az operaházban az egyetemi ifjuság, Klotild főhercegnő védnöksége alatt, bált rendez Jókai tiszteletére.

* Egyházak. Tegnap közöltük az ev. ref. és az ag. ev. egyházak statisztikai kimutatását az elmult 1893-ik évről. — E közleményünkkel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a debreczeni r. o. m. k. a. t. h. e. g. y. h. á. z. b. a. n. (a sámsoni leány-egyházat is számítva) született 241 fi és 225 leány, összesen 466 lelek, ebből törvénytelen született 112 és törvényes 354. Meghalt: 159 férfi és 147 nő, összesen 306. A z. i. z. r. h. i. t. k. ö. z. s. e. g. b. e. n. sz. 6. l. e. v. e. 79 fiu és 60 leány, ezek közül törvénytelen 5 fiu és 6 leány, halvasz. 5 fiu, 2 leány, összesen sz. 146. Meghalt 47 férfi, 34 nő, összesen 81. Hazaságra lépett 39 pár. — A z. a. u. t. o. r. t. h. i. z. e. r. h. i. t. k. ö. z. s. e. g. b. e. n. sz. 15 fiu, 22 nő, összesen 37, ezek közül 1 törvénytelen leány. Meghalt 9 fi, 12 nő, összesen 21. Hazaságra lépett 5 pár.

* Az agg honvédeknek. Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ur magán u. on 72 frtot gyűjtött a debreczeni 1848/49-iki honvéd-egylet részére, mely összeget, egyletünk nevében, a legnagyobb köszönettel és hálaival átvettem. Debreczen, 1894. jan. hó 4-én: Z i l a h i S e b e s s György, a honvéd-egylet elnöke.

* Színház. Tegnap a „S u h a n c z” adatot, a rossz idő daczára elég szép számú közörség előtt. A czimszerepet K. K o p a c s i Juliska játszotta, míg Eliz szerepe S u g a r Arank kezében volt, ki ugy játékban, mint különösen az éneklésben mi kívánni valót sem hagyott fenn. Püspöki (Durand apó) és Andorfi (Bizot) szerepében legjobb alakításait mutatták be. Ugyancsak jók voltak F e r e n c z i és L o c s e r e k n é. Az összevágó előadásból csupán G a l y a s i Paula és különben S ó l y o m váltak ki, mint olyanok, kik egyáltalán nem találtak bele magukat szerepükükbe. T a k á c s Jolán kisebb szerepben dicséretleg alkalmos helyét s csinosan énekelte. Ma a „Börögér” kerül színtre Kopacsi Juliskával. (Sz. Z.)

* A világ vége. Említettük, hogy Falb Rudolf, a század Jeremiás, kritikus napjainak megállapításánál a világ végét 1899. november 13-ára tette. Az 1868-ban felfedezett üstökös emittett nap regelein 2 és 5 óra között összeütözik a földdel és vagy összezúzák egymást, vagy pedig ez a csillag olyan sűrű ködbe burkol bennünket, hogy mindnyájan megfuladunk. Erre a jövődöleésre vonatkozólag egy agadó megkérdezte Weisz bécsi csillagászt, a ki a föld és az üstökös összeütökéséről ezeket mondta: Az 1868 ban felfedezett üstökös nem egyéb, mint ugynevezett teleskóp-üstökös, vagyis szabad szemmel soha sem látható, meghatározatlan, egy anyaüstököstől elszakadt csillag, mely mint az eltévelyedett gyermek jár a világűrben és ennek pályáját Falb éppen olyan kevéssé ösmerheti-mint én, vagy más. 1868-ban felezték fel, körülbelül tizenegy hónappal ezelőtt nagy távol-ságban látható volt, de hogy mikor tűnik fel újra az égbolton, azt nem tudja senki. Lehet-séges, hogy 1899-ben keresztelje pályája a föld pályáját, de az is lehetséges, hogy ez sokkal később fog megtörténni. Az ugyan nem lehetetlen, hogy a föld összeütözik ezzel a gazdátlan üstökösrel, de ki tudná ezt megmondani? Mikor legelőször látható lett a földről, akkor tizenöt millió mértföldnyire volt tőlünk s az nem valószínű, hogy ez a távolság az első érintkezésnél elenyesszik, sőt az a valószínű, hogy a földtől való távolsága növekszik. De tegyük fel az összeütökés lehetőségét, mi befolyással lehet az a földre? Ha az üstökös érintene bennünket, két eset következik be: Ha az üstökösnek csak ködnevé része érne bennünket, minden katasztrófa ki van zárva. De ha az üstökösnek van kemény magja és ez ütöközik a földdel össze, mint ahogy a két égitest elipszis-pályája egymással ellentetes, a másodpercenként 75 kilométerrel repülő égitestek bizonyára katasztrófolának néznek eleje, melynek nagyságát azonban nem tudjuk kiszámítani. De ismétlem önnök, hogy az összeütökés emberi lehetőség szerint ki van zárva és nincs ember, aki annak megtörténnét előre meghatározza.

* Házassági ajánlat. Fiatal, rendezett viszonyok között levő ember óhajt megköszönni. Nem annyira vagyon, mint inkább jó b a n a s m ó d o t k i v á n.

* Népesedés. Városunk külső belterületén az elmult héten született törvényes fiu 18, leány 13, törvénytelen fiu 5, leány 2. Az összes élve született száma 38, míg az elhaltaké 34. A szaporodás tehát 4

* Tömeges névmagyarosítás. Nagy-Kikindáról írják: Az itteni zsidóság elhatározta, hogy országos mozgalmat indít az anyakönyvi kerületek útján, hogy a millenniumra névmagyarosítások történjenek. A magyar zsidóság bizonyára csatlakozni fog a mozgalmhoz.

* Névmagyarosítás. Kis kora Mandel Józsi, debreczeni illetőségű s ugyanitteni lakos, vezeték-névet, befügyminiszteri engedéllyel, „Mérő”-re magyarosította.

Tallózás. — Volt sok gratuláló nálad? — De mennyi! oly sok jót kívántak, hogy a tárczám egészen üres lett.

— Végem van! — mondja egy kaszinói tag — új év napján vesztéssel végződött a kalabriasz, most már biztos, hogy egész esztendőben vesztelni fogok.

— Van annak orvossága, — szól rá a másik — nem kell az idén játszani.

— Igen ám, de akkor hogyan nyerem vissza, amit elvesztettem.

Az idei uralkodó planéta a „polgári házasság,” a melyre ugyan a püspökök együttes körlevele azt mondja, hogy — Mars!

— Hát bátyám uram, mit szól a polgári házassághoz?

— Én öcsém csak azt mondom: a kinek már van felesége, azon már nem változtat, a kinek pedig még nincsen, arra nézve mindegy, hogy a paptól, vagy a polgármestertől kapja-e a papucsot.

Annyi bizonyos, hogy a polgármesteri állás az új törvény behozatalával keresett lesz, mert a polgármester esketven a feleket, ezután minden lakadalomban hivatalosan kell részt vennie.

Demeter.

Különfélék.

* Angol államférfiak életkora. Megírtuk, hogy Gladstonet, mikor a mult év decemberének 29. napján az angol képviselőházban megjelent, az egész ház lelkesen üdvözölte. Csak két angol miniszterelnök volt nála öregebb: lord Sidmouth, aki 87 éves lett és lord Russel, aki 86 éves korában halt meg. Lord Palmerston mint miniszterelnök 81 éves korában hunyt el, a wellingtoni herceg 82 ik évében, lord Grey pedig 81 éves korában tört végső pihenőre. Palmerstont kivéve a többi néhány évvel haláluk előtt visszavonult a politika mezéjéről.

Legujabb. Válság Szerbiában.

Belgrád, jan. 3. Kormánykörökben határozottan megczafolják azt a hirt, mint ha a Gruics-kabinet lemondott és a király Nikolajevics szenátort bízta volna meg koalíciós kabinet alakításával. Mindazonáltal kétségtelen, hogy a király és a kabinet közt bizonyos feszültség uralkodik. Oka ennek abban rejlik, hogy a király legutóbb Nisből, Weliki-Izvorból és Sabaczból érkezett küldöttségeket fogadott, melyek a községi választásoknál előfordult törvénytelen-ségek és a rendőri közegek erőszakossága miatt emeltek panaszt. Hozzájárul még az a körülmény is, hogy a király sokszor érintkezik ellenzéki pártemberekkel is, különösen pedig Garasaninnal, a mi a radikális párt körében igen rossz vért szült.

A madridi anarkhista pör. Madrid, január 3. Az anarkhisták pörében a törvénytörés a vádlottakat hét évi kényszermunkára ítélte.

A brazíliai forradalom. Rio de Janeiro, január 3. A fölkelők elfoglalták Pagé városát. Rio de Janeiro városának bombázatása még mindig tart.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. Pénteken, jan. 5-én:

Jókai Mór 50 éves írói jubileumának ünnepére díszelőadásul, bérlet szünetben, rendes helyárrakkal:

Apotheosis és Gazdag szegények.

Énekes színmű Irta: Jókai Mór. Szombaton, jan. 6-án, Jókai jubileuma alkalmából:

ARANY EMBER.

— Jókai dramatizált regénye. —

Debreczeni piac.

Table with 4 columns: Item, Price 1, Price 2, Price 3. Includes items like Buza, Kétszeres, Rozs, Arpa, Zab, Tengeri, Köles.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like Rizs, Borsó szepességi, Lencse, Bab fehér, Köles kása, Zsák Burgonya, Szalonna, Háj.

Marha-vásár. (jan. 2.) Marha. Felhajtott 500 db, eladott 245 darab.

Irányzat: lanyha. Sertés-vásár. (jan. 2.) Sertés. Felhajtott 2800 drb, eladott 480 drb.

Arak: Sovány sertés párja: hat hónapostól egy évesig 18—25 frtig, egy éves egy és fél évesig 25—35 frtig, 2 évestől feljebb 35—45 frtig. Öreg sovány 45—60 frtig. Kövér sertés kilója 40—44 kr.

Irányzat: élénk. Ló-vásár. (jan. 2.) Ló. Felhajtott 145 drb, eladott 100 drb

Irányzat: lanyha. Napsszámárak. (jan. 2.)

A debreczeni napsszámárakat következőleg jegyezte fel a vásárbírószág. Egy férfi a gazda kenyerén — 50 kr, saját kenyerén 80 kr egy nő a gazda kenyerén 20 kr, a saját kenyerén 30 kr, egy gyermek a gazda kenyerén 20 kr, a saját kenyerén 30 kr.

VASUTI MENETREND.

1893. október hó 1-től. Debreczenből indul:

Table with 3 columns: Destination, Time, Price. Includes destinations like Budapest-Nagy-Várud felé, Csak Nagyvárad felé, Szatmár felé, Miskolcz felé, B.-Szt.-Mihály felé, F.-Abony és Polgár felé.

Debreczenbe érkezik:

Table with 3 columns: Destination, Time, Price. Includes destinations like Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladányi felől, Budapest felől, Csak Nagy-várud felől, Szatmár felől, Miskolcz felől, Búd-Szent-Mihály felől, F.-Abony s Polgár felől.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Table with 3 columns: Destination, Time, Price. Includes destinations like Személyvonat reggel, Gyors-vonat délután, Személyvonat este.

Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspökkladányban utóléri a Budapestre! este 7 órakor induló személyvonatot. (Egységes vasuti- — zóna — ról szerint.)

Angol királynő szálloda éttermében

HOLNAP PÉNTEKEN

RACZ KÁROLY kitünő zenekara közreműködése mellett

hurka estély

tartatik. A n. é. közönségnek van szerencsém tudomására jutlatni, miszerint üzletemben ezentul folytonosan délelőtt kítunó

VILLÁS REGGELI

a legnagyobb választékkal és friss csapolásu

korona sör

továbbá délután OZSONNA

es kapható. Estelire a legnagyobb választéku étlappal állok a n. é. közönség rendelkezésére.

Vilmos Lajos

Tisztelettel (9) Angol királynő szálloda tulajdonosa

